

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδότησης 178/2020
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(ΣΤ' ΤΜΗΜΑ)
Συνεδρίαση της 2ας Δεκεμβρίου 2020**

με τη χρήση τεχνολογικών μέσων σύμφωνα με τις υπ' αριθμ. 471/2020 και 498/2020 αποφάσεις του Προέδρου ΝΣΚ

Σύνθεση :

Πρόεδρος: Γεώργιος Κανελλόπουλος, Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Μέλη: Ασημίνα Ροδοκάλη, Ευαγγελία Σκαλτσά, Ευσταθία Τσαούση, Διονύσιος Χειμώνας, Βασίλειος Κορκίζογλου, Χαράλαμπος Μπρισκόλας, Νικόλαος Καραγιώργης, Αναστασία Ζαφειριάδου, Περικλής Αγγέλου, Αντώνιος Παπαγεωργίου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια : Ευσταθία Τσαούση, Νομική Σύμβουλος του Κράτους.

Αριθμός ερωτήματος : Το έγγραφο με αριθ. πρωτ. 895/115350/5.5.2020 του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων/Γενική Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης/Διεύθυνση Διοικητικής Οργάνωσης και Εποπτείας Ν.Π./Τμήμα Οργάνωσης και Απλούστευσης.

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται α) αν, ενόψει της υποχρέωσης της Διοίκησης να συμμορφωθεί στην υπ' αριθ. Α15482/2019 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και να επιβάλει την προσήκουσα κύρωση σε βάρος του ελαιοτριβέα Γ.Χ. η τριμελής επιτροπή που θα εισηγηθεί επί της κύρωσης αυτής μπορεί να συσταθεί με επίκληση της παραγράφου 3 της υπ' αριθ. Α252679/1989 κ.υ.α, η οποία είχε εκδοθεί υπό την ισχύ καταργηθέντος κοινοτικού πλαισίου, σχετικά

με την ενίσχυση στην παραγωγή ελαιολάδου, β) αν η εν λόγω επιτροπή πρέπει να συσταθεί και συγκροτηθεί ή μόνο να συγκροτηθεί και γ) ποιο είναι το αποφασίζον να επιβάλει την προσήκουσα κύρωση σε βάρος του Γ.Χ. όργανο.

Ιστορικό

Στο ανωτέρω έγγραφο ερώτημα της υπηρεσίας και στα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν εκτίθεται το ακόλουθο πραγματικό:

1. Με την υπ' αριθ. 33758416/25-9-1998 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας επιβλήθηκε σε βάρος του ελαιοτριβέα Γ.Χ. πρόστιμο ύψους 15.000.000 δρχ, για παραβάσεις που διαπιστώθηκαν στο ελαιοτριβείο του, κατά την ελαιοκομική περίοδο 1996-1997 (μη ορθή τήρηση των στοιχείων του ελαιοτριβείου και μη αποστολή στον Οργανισμό Ελέγχου Ενίσχυσης Ελαιολάδου των Δηλώσεων Μηνιαίων Καταστάσεων Εργασιών Ελαιοτριβείου). Κατόπιν αιτήσεως θεραπείας του ελαιοτριβέα, με την υπ' αριθ. 338816/7-5-1999 απόφαση του ίδιου Υπουργού, το πρόστιμο περιορίσθηκε στο ποσό των 3.000.000 δρχ, επί προσφυγής δε που άσκησε ο Γ.Χ. κατά της απόφασης αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 17842/2009 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία ακυρώθηκε η προσβληθείσα υπουργική απόφαση και η υπόθεση αναπέμφθηκε στη Διοίκηση, προκειμένου να επιβληθεί σε βάρος του η προσήκουσα κύρωση.
2. Σε συμμόρφωση στην ανωτέρω δικαστική απόφαση και μετά την εισήγηση τριμελούς Επιτροπής, η οποία συστήθηκε και συγκροτήθηκε για το σκοπό αυτό, με την υπ' αριθ. 168416/19-8-2011 απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων εκδόθηκε η υπ' αριθ. 235/37276/29-3-2012 απόφαση του ίδιου Υπουργού, με την οποία το ύψος του προστίμου σε βάρος του Γ.Χ. καθορίσθηκε στο ποσό των 16.874,54 ευρώ, ορίσθηκε δε ότι «κατά τα λοιπά ισχύει η υπ' αριθ. 33758416/25-9-1998 απόφασή μας».
3. Η τελευταία αυτή υπουργική απόφαση ακυρώθηκε με την υπ' αριθ. Α15482/2019 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία, λόγω πλημμελούς συμμόρφωσης προς το διατακτικό της προηγούμενης (υπ' αριθ. 17842/2009 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου), η υπόθεση αναπέμφθηκε εκ νέου στη Διοίκηση, προκειμένου να επιβληθεί σε βάρος του προσφεύγοντος η προσήκουσα κύρωση.
4. Ειδικότερα, με την εν λόγω απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά της οποίας δεν ασκήθηκαν ένδικα μέσα, όπως προκύπτει από το υπ'

αριθ.0008/335479/20-12-2019, εγκριθέν από τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους πρακτικό Ν.Σ.Κ., κρίθηκε ότι «...εφόσον η αναπομπή της υπόθεσης στη Διοίκηση, ... είχε ως αντικείμενο την εκ νέου εξέταση της υπόθεσης, αποκλειστικά και μόνο ως προς την επιβλητέα σε βάρος του προσφεύγοντος κύρωση για τις ήδη αποδεχθείσες από το Δικαστήριο τρεις παραβάσεις, οι οποίες ενέπιπταν στις παραγράφους Ε' και ΣΤ' του άρθρου μόνου της 339375/1999 απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, παρανόμως μεταβλήθηκε η νομική βάση των παραβάσεων αυτών από τη Διοίκηση... και, επομένως, παρανόμως επιβλήθηκε ως κύρωση το κλιμακούμενο ... πρόστιμο... .. Εν συνεχεία... κρίνεται αναγκαίο να αναπεμφθεί εκ νέου η υπόθεση στη Διοίκηση, προκειμένου η τελευταία να επιβάλει σε βάρος του προσφεύγοντος την προσήκουσα κύρωση, βάσει των οριζομένων στην 339375/1999 υπουργική απόφαση και της θεσπιζόμενης με αυτήν κλιμάκωσης των κυρώσεων, ειδικότερα, να κρίνει εάν για τις παραβάσεις που εμπίπτουν στην παράγραφο Ε', προσήκουσα είναι η κύρωση της σύστασης ή της ανάκλησης της έγκρισης του ελαιοτριβείου (αφού διατυπώσει κρίση περί του ανεφίκτου ή μη του ελέγχου από την μη ορθή τήρηση των στοιχείων του ελαιοτριβείου) και εν συνεχεία, κατ' εφαρμογή της παραγράφου Η', αναλόγως του είδους των παραβάσεων που θα συρρέουν, να επιλέξει την προσήκουσα κύρωση».

5. Ενόψει της υποχρέωσης της Διοίκησης προς συμμόρφωση στην ως άνω απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών η Διεύθυνση Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Διαχείρισης Παραβάσεων/Τμήμα Διαχείρισης Παραβάσεων Γεωργικού Τομέα-Νομικό, με το υπ' αριθ. 60/77399/10-3-2020 έγγραφό της, υπέδειξε στην ερωτώσα υπηρεσία να προχωρήσει σε εκ νέου σύσταση και συγκρότηση της προβλεπόμενης στην κ.υ.α Α.252679/1989 (Β'159) επιτροπής, έργο της οποίας θα είναι η υποβολή στο αρμόδιο όργανο εισήγησης, σχετικά με την προσήκουσα κύρωση σε βάρος του Γ.Χ., βάσει των οριζομένων στην υπ' αριθ. 339375/2-4-1999 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας (Β' 354).

6. Δεδομένης όμως της κατάργησης του κοινοτικού πλαισίου που αφορούσε το καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου, η Διοίκηση προβληματίζεται σχετικά με τον προσήκοντα τρόπο συμμόρφωσης προς την ανωτέρω δικαστική απόφαση.

7. Ειδικότερα, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 136/1966 του Συμβουλίου ιδρύθηκε κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών, στο πλαίσιο της οποίας προβλεπόταν καταβολή ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου, διεπόμενη από τις

διατάξεις των ήδη καταργηθέντων κανονισμών (ΕΟΚ) 2261 και 2262/1984 του Συμβουλίου και 3061/1984 της Επιτροπής.

8. Προς εφαρμογή των εν λόγω κοινοτικών ρυθμίσεων είχε εκδοθεί το π.δ.222/1985 (Α' 83), στο άρθρο 18 του οποίου προβλέφθηκαν οι επιβλητέες κυρώσεις, σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων που αφορούν την καταβολή ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου, στη συνέχεια δε εκδόθηκε, αφενός μεν η υπ' αριθ. 351021/1990 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Γεωργίας «*Θέσπιση διοικητικών κυρώσεων στα πλαίσια του καθεστώτος ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου*» (Β' 347), όπως συμπληρώθηκε με την υπ' αριθ. 329572/1996 όμοια (Β' 837), αφετέρου δε η υπ' αριθ. Α252679/1989 κοινή απόφαση των ιδίων ως άνω Υπουργών «*Αναγνώριση ελαιοτριβείων για τη συμμετοχή τους στο καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου*», με την οποία ορίσθηκε η διαδικασία επιβολής των προβλεπόμενων στις ανωτέρω κανονιστικές διατάξεις κυρώσεων.

9. Ακολούθως, με την υπ' αριθ. 339375/2-4-1999 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας «*Κλιμάκωση των κυρώσεων για παραβάσεις του καθεστώτος ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου*», που κατήργησε την προηγούμενη υπ' αριθ. 294221/1998 απόφαση του ίδιου Υπουργού (Β'783), καθορίσθηκε η κλιμάκωση των προβλεπόμενων στην υπ' αριθ. 351021/1990 κ.υ.α. κυρώσεων για τις παραβάσεις των ελαιοτριβείων.

10. Με το παρατιθέμενο κατωτέρω άρθρο 24 του καν. (ΕΚ) 865/2004 του Συμβουλίου καταργήθηκαν από 1^{ης} Νοεμβρίου 2005, μεταξύ άλλων, οι κανονισμοί (ΕΟΚ) 136/66, 2261/84 και 2262/84 του Συμβουλίου που αφορούσαν το καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου, στο οποίο ενέπιπταν και τα ελαιοτριβεία, παρέμειναν όμως ισχύοντες για τις εκκρεμείς υποθέσεις που αφορούν τις περιόδους εμπορίας έως την περίοδο εμπορίας 2004/05, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και αυτή που αφορά το εν θέματι ερώτημα. Ακολούθως, με τον κανονισμό (ΕΚ) 1234/07 του Συμβουλίου καταργήθηκε από 1^{ης} Ιουλίου 2008 και ο κανονισμός (ΕΚ) 865/2004, του Συμβουλίου. Μετά την κατάργηση του ως άνω καθεστώτος αποσυνδέθηκε η ενίσχυση των ελαιοπαραγωγών από την παραγωγή και εισήχθη, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, η έννοια της ενιαίας ενίσχυσης, ήδη δε δυνάμει του ισχύοντος σήμερα κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, αυτή της βασικής ενίσχυσης. Συνεπώς, δεν υφίστανται σήμερα

ρυθμίσεις για τα ελαιοτριβεία συνδεδεμένες με το καθεστώς ενίσχυσης των ελαιοπαραγωγών.

11. Δεδομένης της, κατά τα ανωτέρω, κατάργησης του κοινοτικού πλαισίου που αφορούσε το καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου, η Διοίκηση προβληματίζεται αν είναι σύνηθες η έκδοση απόφασης σύστασης ή και συγκρότησης της τριμελούς επιτροπής με επίκληση της παραγράφου 3 της υπ' αριθ. Α252679/1989 κ.υ.α., η οποία είχε εκδοθεί για την εφαρμογή των ήδη καταργηθέντων κανονισμών (ΕΟΚ) 2261/84 και 2262/84 του Συμβουλίου και 3061/1984 της Επιτροπής. Επειδή δε ίδια επιτροπή είχε συσταθεί με την υπ' αριθ. 168416/19-8-2011 απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με σκοπό τη συμμόρφωση της Διοίκησης στην υπ' αριθ. 17842/2009 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, υποβάλλεται το ερώτημα αν αρκεί η έκδοση πράξης συγκρότησης ή αν απαιτείται πράξη σύστασης και συγκρότησης της επιτροπής αυτής. Περαιτέρω, μετά την ισχύ του άρθρου 109 του ν. 4622/2019, για το επιτελικό κράτος, δυνάμει του οποίου η αρμοδιότητα τελικής υπογραφής σε κάθε ατομική διοικητική πράξη ανατίθεται στους Προϊστάμενους Γενικών Διευθύνσεων των Υπουργείων, η Διοίκηση προβληματίζεται και σχετικά με το αρμόδιο να αποφασίσει την προσήκουσα κύρωση σε βάρος του ελαιοτριβέα όργανο.

Νομοθετικό πλαίσιο

12. Στο άρθρο 95 παρ. 4 του Συντάγματος, όπως αντικαταστάθηκε με το Ψήφισμα της Ζ' αναθεωρητικής Βουλής της 6^{ης} Απριλίου 2001 (Α' 84), ορίζονται τα εξής: «*Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης.*»

13. Σε εκτέλεση της ανωτέρω συνταγματικής διάταξης εκδόθηκε ο ν. 3068/2002 «*Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις...*» (Α' 274), στο άρθρο 1 του οποίου ορίζεται ότι: «*Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών*

δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει ...».

14. Στο άρθρο 198 παρ. 1 του ν. 2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» (Α' 97) ορίζονται τα εξής : «Οι διοικητικές αρχές οφείλουν με θετικές ενέργειες ή με αποχή από κάθε αντίθετη ενέργεια, να συμμορφώνονται προς το περιεχόμενο των αποφάσεων οι οποίες εκδίδονται, για διαφορές που άγονται προς επίλυση με άσκηση προσφυγής».

15. Στη μεταβατική διάταξη του άρθρου 24 παρ. 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 865/2004 (L. 161/30.4.2004 σελ. 97, διορθωτικό L. 206/9.6.2004 σελ. 37) προβλέπεται ότι : «Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 136/66, ... (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84, (ΕΟΚ) αριθ. 2262/84 ... καταργούνται από την 1η Νοεμβρίου 2005. Εντούτοις, οι αναγκαίες διατάξεις για τη διαχείριση και τον έλεγχο της ενίσχυσης στην παραγωγή εξακολουθούν να ισχύουν για τη διαχείριση και τον έλεγχο της ενίσχυσης στην παραγωγή που αφορά τις περιόδους εμπορίας έως την περίοδο εμπορίας 2004/05. ...».

Η εν λόγω διάταξη καταργήθηκε, μεταξύ άλλων διατάξεων, από την 1^η Ιουλίου 2008 με τη διάταξη του άρθρου 201 παρ. 1 περ. γ' του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 (L. 299/16.11.2007 σελ. 1).

16. Στην καταργηθείσα με το άρθρο 64 παρ. 46 του ν. 4235/2014 (Α' 32) διάταξη του άρθρου 22 παρ. 3 του ν. 992/1979 (Α' 280) ορίζεται ότι : «Δια την απρόσκοπτον και ομαλήν εφαρμογήν της κοινής γεωργικής πολιτικής και εντός των πλαισίων αυτής, δύναται ο Υπουργός Γεωργίας δι' αποφάσεων ή διά κοινών αποφάσεων μετά των κατά περίπτωσιν αρμοδίων Υπουργών να λαμβάνη παν πρόσφορον μέτρον προς τον σκοπόν τούτον».

17. Κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 22 παρ. 3 του ν. 992/1979 και 1 παρ. 1, 2 και 3 του ν. 1338/1983 και προς εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) 2261 και 2262/1984 του Συμβουλίου και 3061/1984 της Επιτροπής εκδόθηκε η υπ' αριθ. Α252679/1989 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Γεωργίας «Αναγνώριση ελαιοτριβείων για τη συμμετοχή τους στο καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου», στην παράγραφο 3 του άρθρου μόνου της οποίας, όπως αντικαταστάθηκε, ύστερα από αλληπάλληλες τροποποιήσεις, ορίσθηκαν τα εξής : «Ο Οργανισμός Ελέγχου Ενισχύσεων Ελαιολάδου (Ο.Ε.Ε.Ε.) διαβιβάζει στη Διεύθυνση Νομοπαρασκευαστικού έργου και Νομικών Υποθέσεων του Υπουργείου Γεωργίας τις εκθέσεις ελέγχου των ελαιοτριβείων που ήλεγξε και διαπίστωσε παρατυπίες. Οι

εκθέσεις ελέγχου του Ο.Ε.Ε.Ε. εξετάζονται από τριμελή επιτροπή η οποία συγκροτείται ως ακολούθως :

A) Τακτικά μέλη : α) Δύο υπάλληλοι του Υπουργείου Γεωργίας που προέρχονται αντίστοιχα από τις Διευθύνσεις: Παραγωγής και Αξιοποίησης Προϊόντων Δεδροκηπευτικής (ΠΑΠ-Δενδροκηπευτικής) και Νομοπαρασκευαστικού Έργου και Νομικών Υποθέσεων. β) Έναν υπάλληλο της Διεύθυνσης ΔΗΛΙΖΩΠ & ΛΠ του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ).

B) Αναπληρωματικά μέλη: Τα αναπληρωματικά μέλη των ως άνω μελών: Της περίπτωσης α) προέρχονται αντίστοιχα από οποιαδήποτε διεύθυνση των Γενικών Διευθύνσεων Φυτικής Παραγωγής και Διοικητικής Υποστήριξης ... β) Της περίπτωσης β) προέρχονται από οποιαδήποτε Διεύθυνση της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΟΠΕΚΕΠΕ. Στην επιτροπή συμμετέχει ως εισηγητής χωρίς ψήφο υπάλληλος του ΟΠΕΚΕΠΕ. Η Επιτροπή, μετά την εξέταση, υποβάλλει εισήγηση για την επιβολή ή μη των προβλεπόμενων κυρώσεων στο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Γεωργίας, ο οποίος, με απόφασή του, επιβάλλει το προβλεπόμενο στην αριθ. 351021/29-5-1990 (B' 347) απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Γεωργίας όπως τροποποιήθηκε με την αριθ. 321572/3-9-1996 (B' 837) ομοία, πρόστιμο».

18. Στο άρθρο 109 παρ. 1 του ν. 4622/2019 «Επιτελικό Κράτος οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των κυβερνητικών οργάνων και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης» (Α' 133), που, σύμφωνα με το άρθρο 120 παρ. 4, ισχύει από της δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (07.08.2019), ορίζονται τα εξής : «1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 372 ανατίθεται δια του παρόντος νόμου στους Προϊσταμένους Γενικών Διευθύνσεων των Υπουργείων, που επιλέγονται και τοποθετούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχύει, καθώς και στους νόμιμους αναπληρωτές αυτών, η αρμοδιότητα τελικής υπογραφής σε κάθε ατομική διοικητική πράξη για τα θέματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των υπηρεσιών των οποίων προϊστανται. Διατάξεις τυπικού νόμου με τις οποίες η έκδοση ατομικών διοικητικών πράξεων έχει ανατεθεί σε ιεραρχικώς κατώτερα επίπεδα διοίκησης, διατηρούνται σε ισχύ».

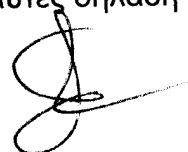
Ερμηνεία και εφαρμογή διατάξεων

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και όλου του νομικού πλαισίου εντός του οποίου

εντάσσονται, του σκοπού που εξυπηρετούν και των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του Τμήματος από την ερωτώσα υπηρεσία, συνάγονται τα ακόλουθα:

19. Η Διοίκηση, κατ' εφαρμογήν των καθιερωμένων από το Σύνταγμα αρχών του κράτους δικαίου, της νομιμότητας της διοικητικής δράσης και της προστασίας των διοικουμένων, έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται απροφασίστως και χωρίς καθυστέρηση προς τις αποφάσεις όλων των δικαστηρίων, η δε παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο. Ως συμμόρφωση στις αποφάσεις επί προσφυγής νοείται, κατά τα άρθρα 1 του ν. 3068/2002 και 198 παρ. 1 του ΚΔΔ, η υποχρέωση των διοικητικών αρχών να προβαίνουν σε όλες τις εκ των περιστάσεων επιβαλλόμενες ενέργειες ή παραλείψεις, προς ουσιαστική πραγμάτωση του περιεχομένου της. Στο πλαίσιο της συμμόρφωσης στις αποφάσεις επί προσφυγής, όπως και στις ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Διοικητικών Εφετείων, οι διοικητικές αρχές έχουν υποχρέωση, όχι μόνο να θεωρήσουν ανίσχυρη και μη υφιστάμενη στο νομικό κόσμο την ακυρωθείσα διοικητική πράξη, αλλά να προβούν σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής κατάστασης που δημιουργήθηκε στο μεταξύ, με σκοπό την αποκατάσταση των πραγμάτων στη θέση στην οποία θα ήταν αν δεν είχαν εκδοθεί. Το ειδικότερο περιεχόμενο και η έκταση της συμμόρφωσης προσδιορίζεται από το αντικείμενο της απαγγελθείσας ακύρωσης, δηλαδή από το είδος και τη φύση της ακυρωθείσας πράξης, καθώς και από την κρίση ή τις κρίσεις επί των διοικητικής φύσεως ζητημάτων που περιέχονται στην απόφαση του δικαστηρίου και δημιουργούν δεδικασμένο, ως προς τη συγκεκριμένη περίπτωση (Επ. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 2001, παρ. 569, Α.Ι.Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, 2000, παρ. 148, Ν. Χατζητζανής, Η κατά το ν. 3068/2002 συμμόρφωσις της Διοικήσεως προς τας δικαστικές αποφάσεις, Διδικ 2003, 563 επ., ΣτΕ 3578/2013, 3433/2010, 1512/2009, 2228/2005, ΔεφΑθ 2002/2010, 1167/2009, δημοσιευμένες στη ΝΟΜΟΣ, ΓνμΝΣΚ 262/2016, 318/09, 113/2013, 86/2010).

20. Η νέα πράξη που εκδίδεται ανατρέχει αναγκαίως στο χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας και διέπεται καταρχήν από το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο εκείνο. Συνεπώς, για την έκδοση της νέας πράξης λαμβάνονται υπόψη οι κανόνες του ουσιαστικού δικαίου που ίσχυαν κατά την έκδοση της ακυρωθείσας, εκτός αν οι νεότερες διατάξεις έχουν αναδρομική ισχύ ή αν προκύπτει από αυτές ότι ο νομοθέτης δεν ανέχεται πλέον την εφαρμογή των παλαιών. Καθόσον αφορά όμως τις διαδικαστικές διατάξεις, εφαρμόζονται οι νεότερες, αυτές δηλαδή που

ισχύουν κατά το χρόνο της συμμόρφωσης (Επ. Σπηλιωτόπουλος, όπ.π., ΣτΕ 2694, 2695/2010, σκ. 14 και 429/2001, σκ. 6, δημοσιευμένες στη ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς η νέα κρίση της Διοίκησης πρέπει να μην αντίκειται σε όσα έχουν κριθεί από την ακυρωτική απόφαση και να εκφέρεται ενόψει των πραγματικών περιστατικών και των κανόνων ουσιαστικού δικαίου που ίσχυαν κατά την έκδοση της πράξης που ακυρώθηκε, εφαρμόζοντας όμως τις νεότερες διαδικαστικές διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να εκδοθεί η πράξη για τη συμμόρφωση, εκτός αν υπάρχει ρητή αντίθετη ρύθμιση (ΓνμΝΣΚ 238/2018, 100/2018).

21. Καθόσον αφορά ειδικότερα το συλλογικό όργανο που επιλαμβάνεται της επανάληψης της διαδικασίας, καταρχήν αρμόδιο είναι εκείνο, το οποίο κατά την έκδοση της ακυρωθείσας πράξης θα επιλαμβανόταν νομίμως της υποθέσεως, με την εκάστοτε όμως νόμιμη συγκρότηση και σύνθεση αυτού και όχι με την υφιστάμενη κατά το χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης (ΣτΕ 3237/2015, 791/2012, 1222/03, ΓνμΝΣΚ 130/2012, 306/2009), σε περίπτωση δε μεταβολής του νομοθετικού καθεστώτος αρμόδιο είναι το προβλεπόμενο από τις νέες διατάξεις όργανο, στο οποίο έχει περιέλθει η σχετική αρμοδιότητα (Γνμ ΝΣΚ 301/2005). Αν όμως κατά το χρόνο της αναπομπής, το όργανο αυτό έχει πάψει υφιστάμενο, ούτε υφίσταται, βάσει νεότερων διατάξεων, άλλο στο οποίο έχει περιέλθει η σχετική αρμοδιότητα, η Διοίκηση οφείλει, προκειμένου να καταστεί δυνατή η συμμόρφωση προς την ακυρωτική απόφαση, να συστήσει και συγκροτήσει εκ νέου το προϋφιστάμενο (Δ. Κοντογιώργα-Θεοχαροπούλου, Αι συνέπειαι της ακυρώσεως διοικητικής πράξεως έναντι της Διοικήσεως κατόπιν ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως, 1988, σελ. 248 επ., ΣτΕ 1222/2003, γνμ ΝΣΚ 64/2015, 119/2014 και τις εκεί παραπομπές).

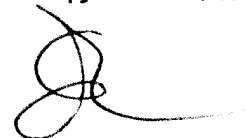
22. Περαιτέρω, με το ν. 4622/2019, όπως προκύπτει από τη σχετική αιτιολογική έκθεση, επιδιώκεται η θεραπεία των κύριων δομικών αδυναμιών και παθογενειών που χαρακτηρίζουν διαχρονικά τον τρόπο οργάνωσης, συγκρότησης και λειτουργίας του διοικητικού συστήματος της χώρας, η αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, κατά τα βέλτιστα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα και η δημιουργία των αναγκαίων δομών για την αποτελεσματική λειτουργία του κρατικού μηχανισμού, ανεξαρτήτως πολιτικών εναλλαγών. Με τις διατάξεις, ειδικότερα του άρθρου 109 ανατίθεται στους Προϊσταμένους Γενικών Διευθύνσεων των Υπουργείων, οι οποίοι επιλέγονται και τοποθετούνται σύμφωνα με τις πάγιες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, η αρμοδιότητα τελικής υπογραφής σε κάθε ατομική διοικητική πράξη για τα

θέματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των υπηρεσιών των οποίων προΐστανται. Επιδιώκεται συνεπώς η ουσιαστική διάκριση μεταξύ Κυβέρνησης και Διοίκησης, έτσι ώστε μέλη της Κυβέρνησης, καθώς και κυβερνητικά στελέχη εν γένει να μην εμπλέκονται καταρχήν σε καθαρά διοικητικές διαδικασίες. Σκοπείται επίσης η επιτάχυνση των διοικητικών διαδικασιών με την έκδοση διοικητικών πράξεων σε σύντομο χρονικό διάστημα.

23. Εν προκειμένω, μετά την έκδοση της πράξης που ακυρώθηκε, μεταβλήθηκε το νομικό καθεστώς που ρύθμιζε την έκδοσή της και ειδικότερα καταργήθηκε το κοινοτικό πλαίσιο που αφορούσε το καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου, παρέμειναν όμως εν ισχύ οι αναγκαίες διατάξεις για τη διαχείριση και τον έλεγχο της ενίσχυσης που αφορά τις περιόδους εμπορίας έως την περίοδο εμπορίας 2004/05, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και αυτή που αφορά το ερώτημα. Η Διοίκηση, υποχρεούμενη να επανέλθει και να εκδώσει νέα πράξη, πρέπει να λάβει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά και τους κανόνες του ουσιαστικού δικαίου που ίσχυαν κατά την έκδοση της ακυρωθείσας. Ειδικότερα, για την επιβολή της προσήκουσας κύρωσης σε βάρος του Γ.Χ. θα πρέπει να εφαρμόσει τις διατάξεις της υπ' αριθ. 339375/2-4-1999 απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, με την οποία καθορίσθηκε η κλιμάκωση των προβλεπόμενων στην υπ' αριθ. 351021/1990 κ.υ.α., (όπως συμπληρώθηκε με την υπ' αριθ. 329572/1996 όμοια) κυρώσεων. Σύμφωνα δηλαδή και με το αιτιολογικό της υπ' αριθ. Α15482/2019 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών θα πρέπει να εφαρμόσει την ως άνω κοινή υπουργική απόφαση, που ήταν σε ισχύ κατά το χρόνο έκδοσης της υπ' αριθ. 338816/07-5-1999 απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, η οποία είχε ακυρωθεί με την υπ' αριθ. 17842/2009 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

24. Σχετικά με την ισχύ ή μη της υπ' αριθ. Α252679/1989 κ.υ.α., στην παράγραφο 3 του άρθρου μόνου της οποίας προβλέπεται τριμελής επιτροπή, η οποία εισηγείται στο αποφασίζον όργανο την επιβολή ή μη των κυρώσεων, στο πλαίσιο του καθεστώτος ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου, διατυπώθηκαν δύο ειδικότερες γνώμες καταλήγουσες στο αυτό, σε σχέση με τα ερωτήματα, αποτέλεσμα :

Κατά την πλειοψηφήσασα γνώμη του Προέδρου του Τμήματος, Αντιπροέδρου του ΝΣΚ, Γεωργίου Κανελλόπουλου και των Νομικών Συμβούλων Ασημίνας Ροδοκάλη, Ευαγγελίας Σκαλτσά, Βασιλείου Κορκίζογλου, Νικολάου Καραγιώργη, Αναστασίας Ζαφειριάδου, Περικλή Αγγέλου και Αντωνίου Παπαγεωργίου (ψηφοί 8), πάγια νομολογία προβλέπει ότι η απλή κατάργηση εξουσιοδοτικής διάταξης δεν

συνεπάγεται αυτοδικαίως και την κατάργηση των κανονιστικών πράξεων που εκδόθηκαν βάσει αυτής (ΣΤΕ 346/2020, 2834/2019, ΟΛΣΤΕ 3374/2015, ΣΤΕ 4595/2011, 1965/2010 κ.ά, Ε. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου 14^η έκδοση 2011, Τ. 1 σελ. 61 υποσημ. 48). Συνεπώς, εν προκειμένω, η υπ' αριθ. Α252679/1989 κ.υ.α. που είχε εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση, μεταξύ άλλων, της διάταξης του άρθρου 22 παρ. 3 του ν. 992/1979, η οποία επέτρεπε στον Υπουργό Γεωργίας με αποφάσεις του ή με κοινές αποφάσεις με τους κατά περίπτωση αρμόδιους Υπουργούς να λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο για την απρόσκοπτη και ομαλή εφαρμογή της κοινής γεωργικής πολιτικής και εντός των πλαισίων αυτής και ειδικότερα λόγω της ανάγκης λήψης συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) 2261/84 του Συμβουλίου, (ΕΟΚ) 2262/84 του Συμβουλίου και 3061/84 της Επιτροπής, δεν έπαψε υφιστάμενη και εξακολουθεί να ισχύει, παρά την κατάργηση της ως άνω εξουσιοδοτικής διάταξης και των ανωτέρω κοινοτικών κανονισμών, οι διατάξεις των οποίων για τη διαχείριση και τον έλεγχο της ενίσχυσης που αφορά τις περιόδους εμπορίας έως την περίοδο εμπορίας 2004/05, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και αυτή που αφορά το ερώτημα, ήσαν εν ισχύι κατά το χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης. Επομένως, αρμόδιο συλλογικό όργανο που θα υποβάλει στο αποφασίζον την εισήγησή του για την προσήκουσα κύρωση είναι η προβλεπόμενη από την παράγραφο 3 του άρθρου μόνου της εν λόγω κ.υ.α. τριμελής επιτροπή. Η υφιστάμενη όμως αυτή κ.υ.α για τη σύσταση της επιτροπής δε μπορεί να εφαρμοστεί κατά το χρόνο αναπομπής της υπόθεσης στη Διοίκηση, διότι είναι αδύνατη η προβλεπόμενη σύστασή της με μέλη που προέρχονται από μη υφιστάμενες σήμερα ή καταργηθείσες οργανικές μονάδες του Υπουργείου Γεωργίας και του ΟΠΕΚΕΠΕ.

Κατά τη συγκλίνουσα γνώμη της Νομικής Συμβούλου Αναστασίας Ζαφειριάδου, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, η ως άνω κ.υ.α εξακολουθεί να ισχύει, η δε τριμελής επιτροπή της παραγράφου 3 του άρθρου μόνου αυτής, υφίσταται και είναι το αρμόδιο συλλογικό όργανο που θα υποβάλει στο αποφασίζον την εισήγησή του για την προσήκουσα κύρωση σε βάρος του Γ.Χ.. Όμως, η επιτροπή αυτή δεν μπορεί να συγκροτηθεί, διότι έχει συσταθεί με σύνθεση στην οποία περιλαμβάνονται και μέλη που προέρχονται από μη υφιστάμενες σήμερα ή καταργηθείσες οργανικές μονάδες του Υπουργείου Γεωργίας και του ΟΠΕΚΕΠΕ. Επομένως, κατά την ως άνω ειδικότερη γνώμη και την προπαρατεθείσα συγκλίνουσα, προκειμένου να καταστεί δυνατή η συμμόρφωση της Διοίκησης προς την απόφαση Α15482/2019 του

Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, η επιτροπή πρέπει να ανασυσταθεί και συγκροτηθεί με μέλη προερχόμενα από υφιστάμενες σήμερα οργανικές μονάδες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του ΟΠΕΚΕΠΕ.

25. Κατά την ειδικότερη γνώμη των Νομικών Συμβούλων Ευσταθίας Τσαούση (εισηγήτριας), Διονυσίου Χειμώνα και Χαράλαμπου Μπρισκόλα (ψήφοι 3), η κατάργηση των εξουσιοδοτικών διατάξεων ισχύει για το μέλλον, υπό την έννοια ότι δεν δύναται, κατ' επίκληση καταργημένης εξουσιοδοτικής διάταξης να εκδοθούν νέες κανονιστικές διοικητικές πράξεις, πλην όμως, όσες είχαν εκδοθεί κατά τη διάρκεια της ισχύος της καταργηθείσας, διατηρούνται σε ισχύ, εφόσον από νεότερες διατάξεις δεν απαγγέλλεται ρητά η κατάργησή τους και οι ρυθμίσεις τους είναι συμβατές και δεν έρχονται σε αντίθεση με το νέο νομοθετικό καθεστώς. (Α.Ι. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, 2000, παρ. 22 σελ. 99, ΟΛ ΣΤΕ 3374/2015, ΣΤΕ 1965/2010, 3881/2004, γνμ ΝΣΚ 200/2018, σκ. 12, Γνμ ΝΣΚ 323/2013, ΙΙΙ παρ. 2). Περαιτέρω, μετά την κατάργηση ενός κανονισμού, ο οποίος σε κάθε περίπτωση δε συνιστά εξουσιοδοτική διάταξη τυπικού νόμου, οι κανονιστικές πράξεις που εκδόθηκαν για τη συμπλήρωση και την εφαρμογή του, στερούνται νομίμου ερείσματος και πρέπει να θεωρηθούν σιωπηρώς καταργημένες. Στην προκειμένη περίπτωση οι κανονισμοί (ΕΟΚ) 136/66, (ΕΟΚ) 2261/84 και (ΕΟΚ) 2262/84 καταργήθηκαν με το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΚ) 865/04 από την 1^η-11-2005, παρέμειναν όμως σε ισχύ, δυνάμει του δευτέρου εδαφίου της διάταξης αυτής, οι αναγκαίες αυτών διατάξεις, για τη διαχείριση και τον έλεγχο της ενίσχυσης στην παραγωγή, μέχρι και τις περιόδους εμπορίας 2004/05. Η ως άνω μεταβατική, και ως εκ τούτου περιορισμένης χρονικής ισχύος ρύθμιση, έπαυσε ισχύουσα από την 1η-7-2007, οπότε καταργήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 201 περ. γ' του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 στο σύνολό του ο κανονισμός (ΕΚ) 865/2004, συνεπώς και η προαναφερόμενη διάταξη (εδάφιο β' του άρθρου 202). Επομένως, μετά την ημερομηνία αυτή (1-7-2007), κατά την οποία καταργήθηκαν και οι τελευταίες διατηρηθείσες σε ισχύ διατάξεις των ως άνω κανονισμών, πρέπει να θεωρηθούν καταργημένες όλες οι κανονιστικές πράξεις που εκδόθηκαν για τη συμπλήρωση και την εφαρμογή τους, μεταξύ δε αυτών και η κ.υ.α Α252679/1989, οι διατάξεις της οποίας, σε κάθε περίπτωση, δεν είναι συμβατές με το ισχύον πλέον ενωσιακό καθεστώς. Συνεπώς, έχει πάψει υφιστάμενη και η προβλεπόμενη στην παράγραφο 3 αυτής τριμελής επιτροπή. Με δεδομένο δε ότι, υπό την ισχύ του νεότερου καθεστώτος, δεν υφίσταται συλλογικό όργανο με αρμοδιότητα ίδια ή αντίστοιχη της ανωτέρω επιτροπής, για να καταστεί δυνατή η

συμμόρφωση της Διοίκησης προς την υπ' αριθ. Α15482/2019 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, η ως άνω επιτροπή πρέπει να αναβιώσει και να ανακτήσει την αρμοδιότητά της. Στην περίπτωση αυτή η Διοίκηση αντλεί επιτρεπτός αρμοδιότητα και επιχειρεί νομίμως πράξη βάσει νομοθεσίας, η ισχύς της οποίας έχει λήξει (Δημ. Κοντογιώργα-Θεοχαροπούλου, όπ.π. σελ. 249 Γνμ ΝΣΚ 64/2015). Βάσει δε της γενικής αρχής της συνέχειας της ύπαρξης και της λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών (Α.Ι.Τάχος, όπ.π. παρ. 42, σελ. 206) μέλη της επιτροπής που θα συσταθεί και θα συγκροτηθεί εκ νέου θα είναι υπάλληλοι των διευθύνσεων του ΥΠΑΑΤ και του ΟΠΕΚΕΠΕ, στις οποίες έχουν ανατεθεί οι αρμοδιότητες των τυχόν καταργηθεισών διευθύνσεων που αναφέρονται στην ανωτέρω κ.υ.α.

26. Περαιτέρω, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, η τριμελής επιτροπή που είχε συσταθεί και συγκροτηθεί επίσης βάσει της παραγράφου 3 του άρθρου μόνου της ίδιας κ.υ.α., με την υπ' αριθ. 168416/19-8-2011 απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με μόνο σκοπό τη συμμόρφωση της Διοίκησης προς την υπ' αριθ. 17842/2009 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, έχει πάψει υφιστάμενη, μετά την υποβολή της εισήγησής της, περί της επιβλητέας κύρωσης σε βάρος του Γ.Χ., στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Συνεπώς, ανεξάρτητα από το αν εξακολουθεί ή όχι ισχύουσα η ανωτέρω κ.υ.α, δεν αρκεί η συγκρότηση μόνον της ανωτέρω επιτροπής.

27. Η ανασύσταση και συγκρότηση της επιτροπής που θα εισηγηθεί για την προσήκουσα κύρωση σε βάρος του Γ.Χ. θα γίνει με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων που θα εκδοθεί κατ' επίκληση, μεταξύ άλλων, της υπ' αριθ. Α15482/2019 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, σε συμμόρφωση της οποίας υποχρεούται η Διοίκηση και της παραγράφου 3 του άρθρου μόνου της υπ' αριθ. Α252679/1989 κ.υ.α. Έργο της θα είναι η υποβολή εισήγησης στο αποφασίζον όργανο για την επιβολή της προσήκουσας κύρωσης σε βάρος του Γ.Χ., λόγω των παραβάσεων που διαπιστώθηκαν στο ελαιοτριβείο του κατά την ελαιοκομική περίοδο 1996-1997, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της υπ' αριθ. 339375/2-4-1999 απόφασης του Υπουργού Γεωργίας. Ειδικότερα, η επιτροπή αυτή θα πρέπει να εισηγηθεί σχετικά με το αν για τη διαπιστωθείσα παράβαση που εμπίπτει στην παράγραφο Ε' της εν λόγω υπουργικής απόφασης (μη ορθή τήρηση των στοιχείων του ελαιοτριβείου), προσήκουσα κύρωση είναι αυτή της απλής σύστασης, αν κρίνει ότι η εν λόγω παράβαση δεν εμποδίζει τον έλεγχο και την

εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων, ή της ανάκλησης της έγκρισης του ελαιοτριβείου αν, αντιθέτως, κρίνει ότι η παράβαση αυτή καθιστά τον έλεγχο ανέφικτο. Ακολούθως, κατ' εφαρμογή της παραγράφου Η' της ίδιας απόφασης και αναλόγως του είδους των παραβάσεων που θα συρρέουν, θα διατυπώσει γνώμη για την επιβλητέα κύρωση.

28. Τέλος, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, αρμόδιο όργανο για την έκδοση της απόφασης επιβολής της προσήκουσας κύρωσης σε βάρος του Γ.Χ., στο οποίο θα υποβληθεί η εισήγηση της ως άνω επιτροπής, είναι, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 109 του ν. 4622/2019, ο προϊστάμενος της οικείας Γενικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Η διάταξη αυτή, ως διαδικαστική, γενικής εφαρμογής, αποσκοπούσα, κατά τα ανωτέρω, στην αποκομματικοποίηση της Διοίκησης και στην επιτάχυνση των διοικητικών διαδικασιών, είναι αμέσως εφαρμοστέα και συνεπώς η προβλεπόμενη στην παράγραφο 3 του άρθρου μόνου της υπ' αριθ. Α252679/1989 κ.υ.α. αρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει περιέλθει πλέον στον Προϊστάμενο της οικείας Γενικής Διεύθυνσης.

Απάντηση

29. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα στα ερωτήματα που υποβλήθηκαν το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα ΣΤ') γνωμοδοτεί ομόφωνα, ως εξής:

α. Ανεξάρτητα από το αν εξακολουθεί ή όχι να υφίσταται η υπ' αριθ. Α252679/1989 κ.υ.α. μετά την κατάργηση του κοινοτικού καθεστώτος ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου, είναι σύννομη η αναφορά στο προοίμιο της εκδοθησόμενης κανονιστικής απόφασης ανασύστασης της επιτροπής, της διάταξης της παραγράφου 3 της εν λόγω κοινής υπουργικής απόφασης Α252679/1989.

β. Η τριμελής επιτροπή που θα εισηγηθεί για την προσήκουσα κύρωση σε βάρος του ελαιοτριβέα Γ.Χ., λόγω των παραβάσεων που διαπιστώθηκαν στο ελαιοτριβείο του, κατά την ελαιοκομική περίοδο 1996-1997, πρέπει να ανασυσταθεί και συγκροτηθεί, με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων που θα εκδοθεί κατ'επίκληση, μεταξύ άλλων, της υπ' αριθ. Α15482/2019 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και της παραγράφου 3 της υπ' αριθ. Α252679/1989 κ.υ.α. Έργο της θα είναι η συμμόρφωση της Διοίκησης στην ανωτέρω δικαστική απόφαση, κατά τα διαλαμβανόμενα στο αιτιολογικό της.

γ. Αποφασίζουν όργανο, το οποίο θα επιβάλει την προσήκουσα κύρωση σε βάρος του Γ.Χ., μετά την υποβολή σ' αυτόν της εισήγησης της ως άνω επιτροπής, είναι ο προϊστάμενος της οικείας Γενικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 11-12-2020

Ο Πρόεδρος,

Γεώργιος Κανελλόπουλος

Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Η Εισηγήτρια

Ευσταθία Τσακούση

Νομική Σύμβουλος του Κράτους

